

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Σουσάνης κι' ὁ Μαιοῦς
λέν' κουθέντες π' ἀπορεῖς.

Σ. — Στὸ καρναβάλι μπήκαμε, βάστα Μαρῆ τὸ ἴσο
ν' ἀνοίξω τ' ἀχειλάκι μου γλυκά νὰ τραγουδήσω,
Ἐμπρὸς παιδιὰ πετάξετε
καὶ μπαλανσέ φωνάξετε
ἦλθαν τὰ καρναβάλια·
ἔμπρὸς ἄς παίξῃ τὸ βιολί,
νὰ μὴ σκεφτώμαστε πολὺ
τῆς φτώχειας μας τὰ χάλια.

Ἔλα Μαρῆ νὰ τρέξωμε τ' ἀπάνω καὶ τὰ κάτω,
τὸν κόσμον νὰ χαλάσουμε νὰ γένῃ χομιτᾶτο,
τρέλλα παντοῦ νὰ σκορπιστῇ
στὴ γῆ τὴ μαλινχόνικα
καὶ στὰ σοκάκια ν' ἀκουστῇ
τοῦ Λύγκου φισαρμόνικα.

Μπαρμποῦτες νὰ φορέσουμε μικροί, μεγάλοι ὅλοι,
ποῦ Βενετιά καὶ Νάπολι νὰ γένῃ τ' Ἀργοστόλι

Ἡ νὰ προσπέσουμε Μαρῆ στὸν κάθε μας ἀφέντη
καὶ νὰν τοῦ ποῦμε· δόσε μας γιὰ μασκαράδας γλέντι·
δόσε μας μιὰ φωροδραχμὴ νὰ γένῃ χομιτᾶτο
νὰ κατεβῇ κι' ἡ Λιθαθὼ κι' ὅλο τ' Ἀράκλι κάτω·
ντουγιᾶς καὶ κόσμος νὰ χαρῇ,
ντουγιᾶς νὰ ζωηρεψῇ

νὰ ἰδοῦμε καὶ τὸ Σιδερῆ
ποῦ θάβγῃ νὰ χορέψῃ.

Τί δηλαδή; Στῶν Ἀθηνῶν μονάχα τῆς πλατείας
θὰ μπένουν οἱ Καρνάβαλοι νὰ κάνουν ἄσωτιες·
κι' ἐμεῖς ἐδῶ οἱ μιμηταὶ τῶν Ἑνετῶν ἐκείνων,
μεγάλῃ νάχουμ' ἔλλειψι μπουφόνων κι' ἀρλεκίνων;

Ἔτσι λοιπὸν θὰ περαστῇ κοτζάμου καρναβάλι,
μ' ἓνα φουτᾶ μεταξωτὸ ποῦ ὁ Σιδερῆς θὰ βάλλῃ;
Ἡ δὲ σὰς φαίνεται ἔντροπῆς νὰ κάνουν χομιτᾶτα
καὶ μασκαρίες τοῦ χοροῦ, Λουρδᾶς καὶ Περαιτᾶτα
κι' ἐμεῖς ἐδῶ οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ πολιτισμένοι,
νὰ κλέμε τσ' ἁμαρτίες μας ἀπὸ τσ' ἐφτὰ κλεισμένοι;

Αὐτὰ νὰ ποῦμε, βρέ Μαρῆ,
στὸν κάθε ντόπιο ταλαρᾶ,
γιὰ ν' ἀρχινήσουν οἱ χοροὶ,
νὰν τὴ περνᾶμε μιὰ χαρά.

Μ. — Αὐτὰ που λὲς μοῦ φαίνονται καλὰ καὶ βλοημένα
ἀλλὰ γιατί βρέ μασκαρᾶ δὲν μῶλεγες κι' ἐμένα
στὸ φίλο σου τὸ σταθερὸ,
ναρθῶ στοῦ Τγλέση τὸ χορὸ
παρὰ μῶφόρεςες κρυφὰ τὸ παλληξώρουχό σου,
κι' ἔλαβες τὴν ἀναίδεια κι' ἐπήγες μοναχός σου;

Τί νὰ σοῦ κάμω! Ἐπρεπε καὶ ἐμένα νὰ τὸ ξέρω
καὶ θάβλεπες σεγούρια ποῦθε σοῦ καταφέρω

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4Υ1Φ30029

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

γι' αὐτό σου τὸν ἐγωϊσμό.

Σ. — Τί θάκανες βρὲ μπουφο ;
Μ. — Τί θάκανα; θὰ σ' ἐπιανὰ νὰ σώζω τὸ τζοῦφο!

Σ. — Βρὲ μὴν τὸ πῆς ἄλλη φορὰ, καυμένη μπαρλαφέςα
πῶς εἶχες τὴν ἀπαίτησι νὰ πᾶς σὲ τέτοια φέστα,
σὲ τέτοιο νόμπιλε χορὸ,
σὲ τέτοιο πανηγῦρι,
ποῦ μ' ἔνα λοῦσο φοβερό
οἱ πρῶτοι ποδογῦροι,
κι' ἡ πρῶτες μας ἀρχόντισες ἡ φίνες καὶ μεγάλες,
πηδοῦσαν σὰν ἀρχάγγελοι στῆς φωτισμένες σάλες.

Κι' εἶχαν πολλές τὸ τρυφερὸν τὸ στῆθος ξεθυλήκωτο
ποῦ ντεκολτέ τὸ λένε·
κι' ἡ Μοῦσα μ' ἔνα μελανὸ πολκάκι ξεμανίκωτο
μ' ἐτρέλλανε καυμένη !
κι' ἐπήγενα σὰν ποντικός σὲ μιὰ γωνιά κι' ἐζάρωνα
κι' ἐκεῖθε τὴν ἀθάνατη τὴ Μοῦσα τὴν καμάρωνα.

Πολὺ γκρασιέζ, πολὺ σαρμάντ, πολὺ χαριτωμένη
ἦτανε κι' ἡ βασίλισσα στὰ κάτασπρα ντυμένη
κι' ἦταν ἡ ἐλεγκάντσα της κι' ἡ καλλονὴ της τόση,
ποῦ σῶφαινότουνε Μαρῆ,
πῶς μιὰ νεφέλη καρτερεῖ
ψηλά νὰν τὴ σηκώσῃ.

Ἐλάμπρυνε κι' ἐφώτισε τὸ μπᾶλο καὶ τὴ φέστα
ἡ ἀγγελόκορμη κυρὰ μὲ τὴ γαλάζια βέστα
κι' ἡ χάρι της ἐτρέλλε τὸ νόμπιλε τ' ἀσκέρι
καὶ τῶκαιγε τὸ βλέμμα της τὰ νᾶταν διαφοκέρι.
Ἡ δὲ ἀγῆρως ἡ κυρὰ
ποῦ σῶχω πῆ κι' ἄλλη φορὰ
πῶς οὔτε δίδει προσοχὴν στὴν ἀπειλὴν τῶν χρόνων,
ἀπέφυγε τὸ τοῦ ρ ν τ ἔ μ ἔ ν
κι' ὑψώνουσα τὰ φ ᾶ ς ᾶ μ ἔ ν
μᾶς ἐκυττοῦσε μόνον.

Μ. — Κι' ἐκεῖνη ποῦνε στὸ ψηλὸ τὸ μέγαρο, Σουσάνη
γιὰ πές μου πῶς σ' ἐφάνη;
Σ. — Αὐτὴ, Μαρῆ μου, πρώτη
σκορποῦσε μέσα στὸ χορὸ, ζωὴ καὶ ζωηρότη.
Καὶ τὴν καμάρωνα πολὺ κι' ἔλεγα μέσαθὲ μου,
ἄμποτες ἔτσι εὐθυμὴ νὰ στέκῃ πάντα Θέ μου !

Τέτοια φαιδρότη σὲ χορὸ, πρώτη φορὰ τὴν εἶδα
κι' ἦταν καὶ μιὰ Κορφιάτισσα, νομίζω Γερμανίδα
μιὰ φραελαῖν σοβαρὴ,
ποῦ ἂν τὴν ἐβλεπες Μαρῆ,
ἀκόμη θάσουνε χαζὸς καὶ μάρμαρο ἔμπροστά της.
Ἀλλὰ κι' ἡ χάρις τῆς σεμνῆς καὶ τῆς εὐειδαιστάτης
πῶπέταγε χωρὶς φτερό
σὲ κάθε πόλκα καὶ χορὸ
κι' ἐφόρῃε ῥόζε φόρεμα μὲ μαῦρα σιριτάκια
ἐθάμπωνε κι' ἐλύγωνε τοῦ κόσμου τὰ ματάκια.

Κι' ἐχόρευε τῶν κυριῶν ἡ πάγκαλος σωρεία
μετὰ χαρὰς ὑψίστης·
καὶ τ' Ἀγγέλου τοῦ κουμπάραυ μου ἡ σεβαστὴ κυρία
μὲτὰ τῆς ἀδελφῆς της,
ἐδιεκρίθησαν πολὺ
καὶ στὸ χορὸ καὶ ἐτὴ στολή.
Καὶ τὸ χορίτσι τὸ ξανθὸ ποῦν ὅλ' ἀφρὸς καὶ γάλα
σὰν περιστέρι κάτασπρο πετοῦσε μὲς τῇ σάλα.

Κι' ἤθελα ῥίμες ζηλευτὲς μερόνυχτα νὰ φτιάνω
σ' ἐκεῖνη πῶτραγοῦδησε, σ' ἐκεῖνὲς πῶπαίζαν πιάνο.

Κι' ἄλλες πολλές ἐγνώρισα κι' ἐθαύμασα στὸ μπᾶλο·
κι' ἂν ἦταν τὸ Ζιζάνιον λιγάκι πιὸ μεγάλο,
ὅλες θὰν τῆς ἀνάφερνα καὶ θὰν τῆς ἐπαινοῦσα.
Κι' ἔμεν' ἀναίσθητος Μαρῆ, ὁσάκις ἐκυτοῦσα
τῆς ξένης μας τὸ ντεκολτέ,
τὸ ἐκπαγλὸν ἐκεῖνο
ποῦταν γλυκὸ σὰν τὸ μπελτέ
καὶ σὰν τὸ μαρσακίνο,
κι' ὅταν ἐπρωτοφάνηκε στοῦ μπάλου τὸ σαλότο
καὶ σερνικούς καὶ θηλυκοὺς μᾶς ἔκαμε μπουρλότο.
Μὰ γλύκα περισσότερη, ἀπ' ὅλες εἶχε φέρει,
ἔνα πουλί περαστικὸ ποῦ ζῇ σὲ κρῦα μέρη.

Βελάδες ἦτανε πολλές καὶ ρισπεταμπιλίσιμες
ποῦ βγένουν μόνον εἰς αὐτὲς τῆς ἐποχῆς τῆς κρίσιμες
ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ κομοῦ ποῦ βρίσκονται θαμμένες
χλωμές καὶ ὑποπράσινες καὶ σκοροφαγωμένες.
Ἦσαν φωστήρες ζηλευτοὶ καθ' ὅλα δάφνας δρέψαντες
καὶ στὸ περίφημο σουπέ γενναίως διαπρέψαντες.

Καὶ ἐχόρευαν κι' ἐπέταγον μὲ γοῦστε καὶ μὲ χάρι,
ὅλ' οἱ παῖδοι κουρσάροι.

ΤΑΚΣΕΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Κι' ἐχόρευαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης κι' ἀνεκφράστου
ὁ φίλος Ἀριστόβουλος μετὰ τοῦ Θεοφράστου
καὶ ὁ Ἰγγλέσης ὁ Μαρῆς φαμόζος μπαλαρίνος
καὶ Σολωμὸς Μαρῖνος.

Καὶ κρίμα ποῦ δὲν ἤσουνε, καυμένε νὰ πηδᾷς
στὴ σάλα τῇ μεγάλῃ
ποῦταν κι' ὁ κύριος Σκιαδᾶς
καὶ τόσοι τόσοι ἄλλοι.

Κρίμα μεγάλο κι' ἄδικο, ἐσύ νὰ μὴ ὑπάρχῃς
μὲς τὸ καρὲ πώχόρευεν ὁ κύριος Νομάρχης

Καὶ ξέρεις δίχως νὰ στοῦ πῶ, πῶς τοῦ χοροῦ τῇ φλότα
τὴν ἔσερν' ὁ Σπυράγγελος κατὰ τὰ εἰωθότα.

Κι' ἦταν χαρούμενος πολὺ
κι' ἡ ὄψις του ἐγλύκανε,
ξέρωντας πῶς οἱ Ἴταλοί
ποῦ τὸν ἐφορτωθήκανε

σὲ χώρες καὶ σὲ πέλαγα εἶν' κι' ἀρμενίζου ἀλλὰ,
καὶ φόβος δὲν ὑφίστατο μὴν ἔμπουνε στὴ σάλα.

Κι' ὅταν ἐλυώσαν τὰ κεριά καὶ δὲν ἐφέγγαν ἄλλο·
κι' ἀναγκαστήκαμε Μαρῆ νὰ πάψουμε τὸ μπάλο,
εἶπα στὸν κύρ Ἀλέξανδρο, χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσης
πῶλαβες τὴν εὐγένεια τ' ἀσκέρι νὰ ταίσης.

Κι' ὅλες τῆς ὥρες ἔτρεχες κι' ἐγύριζες σὰ σβοῦρα,
νὰ βλέπῃς μήπως ἔμεινε κανεὶς χωρὶς σαβοῦρα.
Νὰ ζήσης κύρ Ἀλέξανδρε πῶχεις καρδιὰ μεγάλη,
κι' ἄμποτες νὰ σοῦ κατεβῇ νὰ μᾶς καλέσης πάλι.

Κι' εἶπα καὶ στὴ νοικοκυρὰ τὴν εὐγενῆ κυρία,
ὅση κυρά μου σῶδωσε τ' ἀσκέρι φασαρία,
ζημιὰ κι' ἀνησυχία,
τόση καὶ μὲς τὸ σπῆτι σου νὰ πέσῃ εὐτυχία.

Μ. — Ἐσὺ στοῦ μπάλου ἔτρεξες τὸ ἀναμπουμπουλίκι
μὲ ξένη χελιδῶνα,
κι' ἐγὼ στὸ δικαστήριό γιὰ τῇ Θεακιάς τῇ δίκῃ
ἐστάθηκα κολῶνα.

Κι' ἐγνώρισα τὴν Ἀλευρᾶ
ποῦ τήνε λέν Ἀγγελικὴ,
τῇ δεσποινίδα τὴν ἀβρά
ποῦ τὴν λατρεύαν οἱ Θεακοί.

Ἄλλ' ὅταν ἐμπερδεύτηκε σ' ἐρώτων ἱστορία,
κι' ἀπὸ κορίτσι δηλαδὴ εὐρέθηκε κυρία.

Κι' ὅταν ἐβεβαιώθηκε ἡ Ἀλευρᾶ, Σουσάνη
πῶς ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ δὲν ἤθελε στεφάνι.

Μιὰ καραμπίνα ζώνεται ἡ ἑξαλλος ἐκεῖνη
καὶ μὲ τὸ πρῶτο συμπάρο
τὼπῆρ' ὀπίσω τοῦ φτωχοῦ τσ' ἀγάπης τὸ καπάρο
καὶ κάτου τὸν ἀφίνει!

Κρίμα ποῦ δὲν τὴν ἤκουσες τὸ πῶς ἀπολογήθη
καὶ πῶς μὲ λεπτομέρειαν τὸ πᾶν μᾶς ἀφηγήθη.

Κρίμα ποῦ δὲν ἐστάθηκες ν' ἀκούῃς καὶ νὰ φρίττῃς,
τὸ πῶς τὴν ἐξεπλάνεσεν ἐκεῖος ὁ μακαρίτης,
ἀφοῦ γιὰ νὰ γρικήσουνε αὐτὰ τὰ γεγονότα,
τόσες καὶ τόσες ἦρτανε κυρίες ἰν καπότα,
κι' ἐθούμαζαν τὴν Ἀλευρᾶ ποῦχε τὴ γενναιότη,
νὰ σφάξῃ σὰ γαλόπουλο τσ' ἀγάπης τὸν προδότη.

Ἐνόρκοι φιλοδίκιοι καὶ πολυπροχομένοι,
ἀθῶα τὴν ἐβγάλανε τὴν κατηγορουμένη
καὶ κύτταξε, κακόμοιρέ, πρὸ ὀφθαλμῶν σου νάχῃς
ἂν μὲ καμμιὰ σκορδόπιστη καταφερμένα τάχῃς
κι' ἂν ἔρωτος σ' ἐφύσησε μεθυστικός ἀέρας
καὶ δίχως ν' ἀφανοηθῇς ἐγίνηκες πατέρας,
νὰ πᾶς τὸ γληγορώτερο νὰ βάλλῃς τὴν κουλοῦρα
γιατ' εἶναι κρίμα τέτοιος νηὸς νὰ πᾶς ἀπὸ κουμποῦρα!

—XXXX—

ΦΙΓΟΥΡΑ.

Ὅλο χαρὰ μὲς' τὸ περιβολάκι,
πετὰ τρελλὰ δροσάτο κοριτσάκι·
χώνεται στ' ἄνθη, τρέχει στὸν κισσό του,
σὰν Χερουβίμ μὲς' τὸν παράδεισό του.
Πετὰ καὶ μιὰ μοσχοῦλα χερακῶνει,
μὰ τοῦ κεντᾷ, ὦ οἰμέ, τὸ δακτυλάκι,
κρυφὸ π' ἀνάθεμά το ἐν' ἀγκαθακι,
καὶ νὰ... τὸ δακτυλάκι του ματώνει!
Καὶ μὲ τὸ αἷμα βάφεται ἡ μοσχοῦλα,
ποῦ λὲς πῶς αἱματώθηκε μονάχη,
γιατὶ τὴν τρώγει ἡ ζήλεια καὶ τ' ἀμάχι,
πῶς τὴν περνᾷ στὰ κάλλη ἡ κοπελοῦλα.
Κι' ἐνῶ ἡ ζηλειάρα κρύβει τὴν ὠχράδα,
καὶ μοιάζει τῆς μικρῆς στὴν κοκκινάδα,
πονεὶ τὸ δακτυλάκι ἀπ' τὴν τσιμποῦλα,
κι' ὠχριάζει ἡ κοπελοῦλα σὰν μοσχοῦλα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Νομίζομεν καθήκον μας νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς ὅτι ἐν Ἀθήναις ὑπετιμήθη ἐσχάτως ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου κατὰ πέντε λεπτά, ἐνῶ εἰς τὴν ἀγοράν μας παραμένει ἡ αὐτή.

Ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ, ὁ φίλος ἡμῶν συμπολίτης κ. Τιμολέων Α. Μομφερράτος ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ, μετ' εὐπαιδείτου καὶ σεμνοτάτης κόρης, τῆς δεσποινίδος Μαρίας Φιλαδελφέως, γνωστῆς οἰκογενεῖας τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸς τὸ εὐοκύνως ἀρμοςθὲν ζεύγος τῶν νεονύμφων ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς πέμπει τὰς ἐγκαρδιωτάτας, αὐτῆς εὐχά.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐξελέγη ὁμοθυμαδὸν ὑπὸ τῆς ἐν Ἑνετίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ὡς πρωτοερεῖς, ὁ ἐν τῇ ἐκεῖ ὀρθοδόξῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπηρέτων πρὸ ἔτους εὐδοκίμως ὡς διάκονος, κ. Ἀριστοτέλης Μοντεσάντος, ὅστις καὶ ἀφικνούμενος προσεχῶς χειροτονηθήσεται ἐνταῦθα.

Ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ νεοδιορισθέντες ἐνταῦθα κ.κ. Γ. Σταυρόπουλος πρωτοδίακ., Κ. Κωνσταντινίδης τελώνης καὶ Ι. Μικαύλης λιμεναρχῆς.

Συνιστῶμεν εἰς τὰς κυρίας μας νὰ ἐπισκεφθῶσιν τὸ Μπαζάρ τοῦ Ληξουρίου, τὸ ὁποῖον διοργανώθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐκεῖ κυριῶν διὰ τὴν πρόδον τῆς Φιλαρμονικῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα

Θερμῶς θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ λάβετε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην ὅπως ἐξ ὀνόματος μου ἐκφράσετε διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας, ἐν γενικὸν εὐχαριστήριον εἰς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν Κεφαλληνίας διὰ τὸ ἀπειρον ἐνδιαφέρον ὅπερ δι' ἐμὲ ἐλαβεν.

Μετὰ σεβασμοῦ.

Ἡ ἀθωοθεῖσα

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΛΕΥΡΑ.

Ὡς δέ, ἴον ὠδεῖον.

Σπυρίδων Κυπριώτης πρῶτος λύτης. Μαρία Πατρίκιου, Δ. Κ. Μαζαράκης, Σοφία Π. Δεσάντη, Μαρία Ραζή, Μαρίκα Σ. Καγκελάρη, Α. Στεφανίτσας.

Ἀπὸ σήμερον τὰ προτεινόμενα εἰς λύσιν αἰνίγματα θὰ εἶναι δύσκολα, διὰ νὰ φαίνεται ἡ ἀξία τῶν κ.κ. λυτῶν καὶ λυτῶν.

Θὰ εἶναι δὲ ὅλως ἄσχετον τὸ αἶνιγμα μετὰ τὰ ψευδώνυμα ἢ μᾶλλον μετὴν Σατανικὴν ἀλληλογραφίαν ἥτις ἀπὸ σήμερον τίθεται εἰς ἐνέργειαν.

Οἷοσδ' ὅποτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν δέκα λέξεις MONON χωρὶς νὰ λύῃ τὸ αἶνιγμα ἀλλ' ἐνοπογράφως πάντοτε· δὲν ἔπεται ὅμως ὅτι θὰ ἔχῃ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλῃ τὸν κόσμον, διότι μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐντελῶς ἀόριστα καὶ μακρὰν πάσης προσβολῆς καὶ ἀπῶς εξυπνογρχυμένα θὰ δημοσιεύονται.

Ἐξαιρετικῶς σήμερον δημοσιεύομεν τὴν προηγουμένην ἀλληλογραφίαν ὅπως ἐστάλην εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως, μόνον ἐν τῇ δέκα λέξεων θὰ περιορίζεσθε.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Πόσον σκέπτομαι τὴν ἀναχωρήσιν σου τώρα ποὺ ἐγνωρίσθημεν! — Σὺ ἔχεις τὴν ἀρμπούζα μου δι' ἐνθύμῃς· κι' ἐγὼ τὴν παλὰ ἐπιστολή σου, ἀλλὰ φεῦ! — Ἔχετε λάθος, διότι τὸ φτιασίδι μόνον στὴν πλάκα το βαζοῦν καὶ ὄχι στὸν ἄη Γιῶργη. — Οἱ τρεῖς ἀποτυχόντες στρατιωτικοὶ ἐν Κερκίρᾳ. — Μὴν τὰ ἔχεις μετὰ τὸ Λοχία, διότι ἡ ὑπρέτρια σου τὰ ἐμαρτύρησε. — Πρὶν μ' ἐκύτταζες μετὰ τὸ δίοπτρα καὶ τώρα... οὐ μετὰ τὰ μάτια! — Συγχωρῶ τὴν ἀπεσπράχητιν τῆς ἐπιστολῆς ἀλλὰ...! —

Ἀπάχιστες ναυτόπουλο

μετ' ἀργυρὴ καιάτι;

σοὺ εὐχομαι σ' ἀνώτερα

γὰ τὴ χρονιά ποὺ θάρτη.

Ἡ σοκολάτα ἔλαχε εἰς τὴν δεσποινίδα Μαρία Πατρίκιου

Διὰ τὸ προσεχές προτείνεται ἡ ἐρώτησις.

Τίνας ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν;

Εἰς τὸν πρῶτον· λύτην ὁ ὁποῖος πάντοτε θὰ πέρνῃ τὸ βραβεῖον, δίδεται ἐν ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου χρυσοδεμένον ἀξίας 5 δραχμῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀφικθέντες ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν κατηρτίσαμεν εἰς Αἰθόστρωτον ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας ΤΕΛΕΙΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων ὡς καὶ ζακετῶν, ἐπανωφριῶν, κοθερχῶν, φουστῶν ἀπλῶν καὶ φουστῶν κοιλῶν ποδηλασίας καὶ ἱππασίας διὰ Κυρίας.

Πεποίθαμεν ὅτι θὰ λάβωμεν τὴν τιμὴν τῆς εὐμενοῦς ὑποστηρίξεώς σας τὴν μᾶλλον ὅσῳ τὰ ποστοποιητικὰ ἀτινα κατέχωμεν τῶν μᾶλλον πεφημισμένων ἐν Ἀθήναις καταστημάτων βαπτικῆς παρ' οἷς εἰργάσθημεν εἰς τὴν βαπτικὴν καὶ κοπτικὴν (Χαλκωματὰ ἀδελφῶν Ἀηδοнопύλων καὶ Lambert Millet) ἐγγυῶνται ὑπὲρ τῆς ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπιτυχοῦς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν σας.

Ἡμεῖς, πρόθυμοι

Κ. ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ.

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ